

§ 28.

(1) Rozhodnutí o návrhu věřitele na prohlášení konkursu na jmění zemědělce, odložená podle zákona č. 33/1934 Sb. z. a n., ve znění vládního nařízení č. 259/1934 Sb. z. a n., nebo podle vládního nařízení č. 142/1934 Sb. z. a n., ve znění vládního nařízení č. 258/1934 Sb. z. a n., odkládají se s právními následky podle uvedených ustanovení na dobu až po 30. září 1936.

(2) Rozhodnutí o návrhu věřitele na prohlášení konkursu na jmění zemědělce, podaném po 1. lednu 1936, odloží soud na návrh dlužníka na dobu po 30. září 1936, a to podle obdoby ustanovení zákona č. 33/1934 Sb. z. a n., ve znění vládního nařízení č. 259/1934 Sb. z. a n.

ČÁST V.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 29.

(1) Výhod tohoto nařízení mohou se dovolávat cizinci, pokud tu není zvláštní úprava mezinárodními smlouvami, jen za vzájemného poskytnutí výhod československým státním příslušníkům se strany státu, jehož příslušníkem je cizinec, a to v podstatě shodných s výhodami podle tohoto nařízení.

(2) Zda tato podmínka je splněna, osvědčí ministr spravedlnosti po dohodě se zúčastněnými ministry. Jeho prohlášení je závazné pro soudy i úřady a v případě pochybnosti je třeba vyžádati si je z povinnosti úřední.

§ 30.

(1) Právní jednání, listiny, jakož i knihovni podání a zápisy, kterými se podle tohoto nařízení upravují právní poměry mezi věřitelem a dlužníkem nebo mezi věřitelem a ručitelem a spoludlužníky dlužníka vzhledem k tomu, že věřitel u hlavního dlužníka nedosáhne úplného uspokojení své pohledávky, jsou osvobozeny od kolků a poplatků.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce se nevztahuje na směnky a na soudní řízení, vyjímajíc řízení knihovní.

§ 31.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1936; provedou je ministři spravedlnosti,

financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Zadina v. r.

Dr. Trapl v. r.

Machník v. r.

Dr. Krémář v. r.

Nečas v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Czech v. r.

Najman v. r.

Dr. Franke v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Spina v. r.

251.

Vládní nařízení

ze dne 21. prosince 1935

o úlevách při splácení pohledávek za nezaměstnanými a o některých opatřeních v řízení exekčním a konkursním proti nezaměstnaným.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n.:

ČÁST I.

Výklad některých pojmů.

§ 1.

(1) Nezaměstnanými rozumějí se v ustanoveních tohoto nařízení osoby, které v době po 28. únoru 1931 aspoň po dobu tří měsíců byly v zaměstnání podrobeném povinnému nemocenskému pojištění, a ač se o to u zprostředkovatelné práce ucházejí, nemají zaměstnání vůbec nebo jsou zaměstnány jen obmezeně či střídavě, a nemají příjem, který by stačil na slušnou výživu jich a osob, které proti nim mají zákonný nárok na výživu.

(2) Nezaměstnaným ve smyslu odstavce 1 jsou v tomto nařízení na roveň postaveny fyzické osoby, které v době po 28. únoru 1931 aspoň po dobu tří měsíců provozovaly samostatnou výdělečnou činnost a kterým podle posledního pravoplatného předpisu z doby, kdy tuto činnost ještě provozovaly, nebyla vyměřena daň důchodová ani všeobecná daň výdělková z důchodu nebo z výtěžku přesahujícího 15.000 Kč, jestliže se své výdělečné činnosti musily vzdát pro hospodářské poměry a nemají příjem, který by stačil na slušnou výživu

jich a osob, které proti nim mají zákonný nárok na výživu.

(3) Ustanovení tohoto nařízení o nezaměstnaných vztahují se v stejném rozsahu na manželku a děti nezaměstnaného (odstavec 1 a 2), které s ním žijí v společné domácnosti a nemají samy ani výdělečné povolání ani jiný příjem, stačící na slušnou jich výživu.

§ 2.

Nezaměstnanými v okresích zvláště těžce postižených neúrodou se rozumějí v ustanoveních tohoto nařízení nezaměstnaní, kteří v době od 16. července 1934 do 31. prosince 1935 měli bydliště v některém z okresů uvedených v § 1, odst. 2 vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 142 Sb. z. a n., o dalších dočasných opatřeních při vymáhání pohledávek proti zemědělcům a nezaměstnaným v okresích zvláště těžce postižených neúrodou, ve znění čl. I, odst. 2 vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 258 Sb. z. a n.

Část II.

Úlevy při splácení dlouhodobých pohledávek hypotekárních.

§ 3.

Nezaměstnaný jako dlužník pohledávky zajištěné zástavním právem zapsaným ve veřejných knihách, která má býti splacena pravidelnými splátkami v době delší než deset let, není, počínajíc 1. lednem 1936, zavázán platiti věřiteli na úroku a úmoru více než splátku (anuitu) rovnající se úroku z původní jistiny pohledávky podle sazby, která je dne 1. ledna 1936 podle právních předpisů pro tuto pohledávku nejvýše přípustná, zvýšené o $\frac{3}{4}\%$ původní jistiny; je-li smluvená úroková sazba nižší, rovná se splátka úroku z původní jistiny pohledávky podle sazby smluvené, zvýšené o $\frac{3}{4}\%$ původní jistiny. Z této splátky jest vyúčtovati na úrok tolik, kolik vychází podle rozhodné úrokové sazby z nesplaceného zbytku pohledávky, a ostatek na splacení jistiny.

§ 4.

Jinaká ustanovení platná mezi stranami o pohledávce, zejména ustanovení o době splacení a výpovědi, jakož i ustanovení o nižších splátkách na pohledávku zůstávají předpisem § 3 nedotčena.

§ 5.

(1) Částky, která by podle § 3 měla býti vyúčtována na splacení jistiny pohledávky,

užije se prozatím k postupnému splácení dlužných úroků, útrat a jiného příslušenství pohledávky, které se staly splatnými do 31. prosince 1935.

(2) Kromě toho je dlužník zavázán platiti na zadržené platy uvedené v odstavci 1 až do úplného jich splacení ve stejných lhůtách, v kterých jsou splatné anuity, počínajíc první anuitou splatnou po 30. červnu 1936, zvláštní splátky rovnající se jedné šestnáctině těchto zadržných platů podle stavu ke dni splatnosti první anuity po 30. červnu 1936, nejvýše však 2% původní jistiny pohledávky ročně, a dále úroky z nesplaceného zbytku těchto zadržných platů.

(3) Promlčení zadržných platů uvedených v odstavci 1 se dnem 1. ledna 1936 přetrhuje, až do doby, kdy splátkami podle odstavce 1 a 2 mají býti splaceny.

§ 6.

Ustanovení § 3 neplatí o pohledávkách:

1. které proti dlužníku vznikly po 31. prosinci 1934;
2. z emisních zápůjček.

§ 7.

Právo na úlevu podle § 3 přísluší dlužníku jen tehdy, oznámí-li věřiteli do 30. června 1936 doporučeným nebo na potvrzení daným dopisem, že hodlá úlevy užiti; lhůta je zachována, bylo-li oznámení do uvedeného dne podáno na poštu k dopravě. Zmeškání lhůty má za následek ztrátu práva.

§ 8.

Zaplatil-li dlužník, který má právo na úlevu, na splátku dospívající v době mezi 1. lednem a 30. červnem 1936 více, než by podle § 3 byl zavázán, vyúčtuje se přeplatek jako bezúročná záloha na příští splátku.

§ 9.

Dlužník, který má právo na úlevu, může se domáhati na věřiteli, aby mu bez zbytečného odkladu vydal osvědčení o nové úpravě splacení pohledávky, udávající alespoň výši jistiny pohledávky k 1. lednu 1936 a zadržných platů (§ 5, odst. 1), dále výši jednotlivé splátky (anuity) podle § 3, výši jednotlivé splátky na zadržené platy podle § 5, odst. 2 s úroky těchto platů, v případě § 8 pak výši přeplatku.

§ 10.

(1) Pohledávky, pro které přísluší dlužníku úlevy podle předcházejících ustanovení,

nemohou býti věřitelem přes to, že mu přísluší právo je vypovědět, vypověděny ke dni dřívějšímu než k 1. červenci 1944, dokud jsou řádně placeny splátky na jistinu a náležitě úroky s vedlejším plněním a splátky na zadržené platy s úroky (§ 5, odst. 2), jakož i dokud jsou řádně plněny i ostatní závazky, které dlužník se zřetelem na pohledávku na sebe vzal.

(2) Tato ochrana nepřislouší dlužníku, který — byť závazek řádně se svým majetkem hospodařiti na sebe nevzal — o udržení hodnoty nemovitosti, na které je pohledávka zajištěna, náležitě nepečuje, zejména opomine ji pojistiti proti zkáze ohněm, anebo dokonce ji poškozují nebo jinak znehodnocuje, zcizuje nebo zátěžuje anebo vůbec se svým majetkem nakládá tak povážlivým způsobem, že splnění pohledávky jest zřejmě ohrožováno.

(3) Dále nepřislouší tato ochrana dlužníku, který peněžnímu ústavu jako věřiteli odepře dáti souhlas k převzetí pohledávky jiným věřitelem nebo odepře provéstí úkony, kterých je s jeho strany k takovému převzetí zapotřebí, ačkoliv nový úvěr má mu býti poskytnut za podmínek nezhoršených a věřitel se zavázal nésti výdaje s převzetím pohledávky nutně spojené.

§ 11.

(1) Smluvní ustanovení, kterými se dlužník předem vzdává výhod podle předcházejících ustanovení, jsou neplatná.

(2) Uplatnil-li dlužník právo na úlevu, může se ho, počínajíc 1. červencem 1937, vzdáti, ale jen písemným prohlášením.

§ 12.

Beze zřetele k tomu, zda dlužník má právo na úlevu podle předcházejících ustanovení, mohou zadržené platy uvedené v § 5, odst. 1, pokud při rozvrhu nejvyššího podání (kupní ceny) v dražebním řízení nemají stejné pořadí s jistinou, býti zaplacený v pořadí a do výše zástavního práva zajišťujícího vedlejší příslušenství pohledávky, které nemá již ze zákona stejné pořadí s jistinou, i když se toto zástavní právo na podobné platy nevztahuje. Nestal-li toto zástavní právo, mohou býti uvedené zadržené platy zaplacený v stejném pořadí s jistinou, pokud i s úroky zadržnými ne déle než tři roky přede dnem příklepu (§ 216 ex. ř.) anebo přede dnem dražby (§ 192 ex. zák.) nepřesahují částku rovnající se úrokům z nespaceného zbytku jistiny za čtyři roky podle úrokové sazby platné pro pohledávku v den příklepu (dražby).

ČÁST III.

Úlevy při splácení některých jiných pohledávek.

§ 13.

(1) Nezaměstnaný jako dlužník pohledávky, která se proti němu stala splatnou před 1. lednem 1936, není zavázán platiti věřiteli vedle úroku (§ 16) více než pravidelné čtvrtletní stejné splátky vždy nejpozději k prvnímu dni kalendářního čtvrtletí, a to i když splácení pohledávky nebylo vymíněno, nebo bylo vymíněno splácení v kratší době nebo zčásti vyššími splátkami.

(2) Závazek k splátkám počíná dnem 1. října 1936.

(3) Splátky se rovnají $\frac{1}{32}$ pohledávky s příslušenstvím (§ 15) podle stavu ke dni 1. října 1936; s výjimkou splátky konečné zakrouhlují se vždy dolů na částku v celých korunách československých dělitelnou pěti a jednotlivá splátka nesmí býti nižší než 20 Kč.

(4) Vyšší splátky na pohledávku nelze na dlužníku vymáhati ani na základě směnky, která byla vydána k zajištění pohledávky.

§ 14.

(1) Jinaká ustanovení platná mezi stranami o pohledávce, jakož i ustanovení o nižších splátkách na pohledávku zůstávají předpisem § 13 nedotčena.

(2) Nedotčena zůstává také povinnost dlužníka zaplatiti smluvené pravidelné kapitálové splátky, nepřesahující ročně 5% původní jistiny, annuity a úroky, pokud se stanou splatnými po 31. prosinci 1935 a pokud mohou býti zaplacený z výtěžků věci, která za jistinu pohledávky ručí.

§ 15.

(1) Jako příslušenství se k pohledávce, která má býti splácena podle § 13, podle stavu ke dni 1. října 1936 připočtou dlužné úroky, útraty a jiné příslušenství pohledávky, které se do uvedeného dne staly splatnými, vyjmajíc platy uvedené v § 14, odst. 2.

(2) Jde-li o pohledávku, zajištěnou zástavním právem zapsaným ve veřejných knihách, připočtou se sice zadržené platy uvedené v odstavci 1 pro výpočet splátek podle § 13 k pohledávce, jinak ale platí o nich obdobně ustanovení § 12.

(3) Promlčení zadržných platů uvedených v odstavci 1 se dnem 1. ledna 1936 přetruhuje

až do doby, kdy splátkami podle § 13 mají býti splaceny.

§ 16.

Vedle splátek podle § 13 je dlužník zavázán platiti ve stejných lhůtách ze splátek dosud nedospělých pololetní úrok podle sazby, která je podle právních předpisů pro tuto pohledávku nejvýše přípustná, a je-li smluvená úroková sazba nižší, podle sazby smluvené; nebyla-li pohledávka dosud zúročitelná, platí se zákonný úrok z prodlení nebo nižší úrok podle sazby, která je podle právních předpisů pro tuto pohledávku nejvýše přípustná. Dosaďovací způsob placení úroků (napřed či pozadu) zůstává nedotčen; nebyla-li pohledávka dosud zúročitelná, platí se úrok pozadu.

§ 17.

(1) Úlevy podle předcházejících ustanovení nepřísluší dlužníku, jde-li o pohledávky:

a) výživného, které je dlužník povinen oprávněnému poskytovat podle zákona,

b) pojistných premií soukromých pojišťoven,

c) které proti dlužníku vznikly po 28. únoru 1934, a jde-li o nezaměstnané v okresích zvlášť těžce postižených neúrodou, po 31. prosinci 1935, pokud není ustanoveno něco jiného v odstavci 2; byla-li k zajištění pohledávky vydána směnka, je doba vzniku této pohledávky pro účely tohoto ustanovení také dobou vzniku pohledávky směnečné, i když byla směnka obnovena,

d) smluvených pravidelných kapitálových splátek, nepřesahujících ročně 5% původní jistiny, anuit a úroků, pokud se tyto kapitálové splátky, anuity a úroky stanou splatnými po 31. prosinci 1935 a pokud mohou býti zaplacený z výtěžků věci, která za jistinu pohledávky ručí,

e) zaměstnanců dlužníkových z poměru pracovního, počítajíc v to nároky na náhradu hotových vydání a na vrácení služebních záruk,

f) veřejných daní a dávek, poplatků a cel.

(2) Jde-li o pohledávky veřejnoprávních sociálně pojišťovacích ústavů na zaplacení pojistného, které se stalo splatným v roce 1935, přísluší nezaměstnaným v okresích zvlášť těžce postižených neúrodou úleva podle § 13 jen potud, že pohledávku jest zaplatiti ve čtyřech stejných splátkách nejpozději k 1. říjnu 1936, 1. lednu, 1. dubnu a 1. červenci 1937.

§ 18.

(1) Úlevy podle předcházejících ustanovení nepřísluší dlužníku, jestliže dlužník se svým majetkem nakládá tak povážlivým způsobem, že splnění závazku jest zřejmě ohrožováno, zejména děje-li se tak zcizováním nebo zatěžováním majetku, nebo jestliže dlužník části svého majetku poškozují, ničí, bezcennými činí nebo zavléká, nebo jestliže vůbec porušuje hrubě povinnosti dobrého hospodáře, zejména i tím, že opomine majetek pojistiti proti zkáze ohněm.

(2) I když věřitel jednu nebo několik splátek od dlužníka přijal, může se, nastanou-li skutečnosti uvedené v odstavci 1, domáhati zaplacení celého zbytku pohledávky s příslušenstvím, když předtím dlužníka doporučeným dopisem se zpátečním lístkem nebo dopisem na potvrzení daným upomene a v upomínce mu poskytne dodatečnou lhůtu nejméně osmidenní.

§ 19.

(1) Nedodrží-li dlužník splátky podle § 13 nebo neplatí-li úroky podle § 16, ač byl věřitelem doporučeným dopisem se zpátečním lístkem nebo dopisem na potvrzení daným upomenut a v upomínce mu byla poskytnuta dodatečná lhůta nejméně šesti neděl, může se věřitel domáhati zaplacení celého zbytku pohledávky s příslušenstvím.

(2) Zaplacení celého zbytku pohledávky s příslušenstvím může se domáhati také věřitel pohledávky, k jejímuž zajištění byla vydána směnka, nedostojí-li dlužník do osmi dnů od vyzvání své povinnosti směnku obnoviti.

(3) Peněžní ústav jako věřitel pohledávky může se domáhati zaplacení celého zbytku pohledávky s příslušenstvím také tehdy, odepře-li dlužník dáti souhlas k převzetí pohledávky jiným věřitelem nebo odepře-li provésti úkony, kterých je s jeho strany k takovému převzetí zapotřebí, ačkoliv nový úvěr mu má býti poskytnut za podmínek nezhoršených a věřitel se zavázal nésti výdaje s převzetím pohledávky nutně spojené.

§ 20.

Je-li pohledávka, na kterou se vztahují předcházející ustanovení, sporná, nastává závazek dlužníka ke splátkám nejpozději nejbližšího příštím prvním dnem kalendářního čtvrtletí po pravoplatnosti rozhodnutí o pohledávce nebo po uznání závazku dlužníkem. Čtvrtletní splátky se v tomto případě zvyšují tak, aby pohledávka byla splacena nejpozději dne 1. července 1944.

§ 21.

(1) Nejde-li o pohledávky uvedené v § 17, může dlužník obdobně podle předcházejících ustanovení splácti pohledávku, která se proti němu stane splatnou do 31. prosince 1939 nebo která se prohlášením (výpovědí) věřitele do tohoto dne splatnou státi může.

(2) I když dlužník této možnosti, počínajíc 1. říjnem 1936, nevyužil, může obdobně podle předcházejících ustanovení splácti pohledávku, která se prohlášením (výpovědí) věřitele nebo jinak mimo vůli dlužníka proti němu stane splatnou do 31. prosince 1939, a to počínajíc nejpozději nejbliže příštím prvním dnem kalendářního čtvrtletí po splatnosti pohledávky; pololetní splátky se v tomto případě zvyšují tak, aby pohledávka byla splacena nejpozději dne 1. července 1944.

§ 22.

(1) Smluvní ustanovení, kterými se dlužník předem vzdává práva na úlevu, jsou neplatná.

(2) Dlužník se může práva na úlevu vzdáti teprve počínajíc 1. dubnem 1937, a to jen písemným prohlášením nebo skutečným zaplacením částky převyšující splátku podle § 13 s úroky podle § 16.

§ 23.

(1) Úlevy příslušející podle předcházejících ustanovení dlužníku neprospívají samy o sobě spoludlužníkům a ručitelům dlužníkovým. Jsou-li však spoludlužníci nebo ručitelé dlužníkovi sami nezaměstnaní, příslušejí jim úlevy podle předcházejících ustanovení stejně jako dlužníkovi.

(2) I když se spoludlužník nebo rukojmí zavázal jen na čas, zůstává zavázán až do projití šesti měsíců poté, co pohledávka podle § 13 nebo §§ 20 a 21 měla být splacena.

(3) Nastanou-li skutečnosti uvedené v § 18, odst. 1 na straně rukojmího, může se věřitel domáhati přímo na rukojmím zaplacení celého zbytku pohledávky s příslušenstvím, když předtím rukojmího doporučeným dopisem se zpátečním lístkem nebo dopisem na potvrzení daným upomene a v upomínce mu poskytne dodatečnou lhůtu nejméně osmidenní. Věřitel pohledávky, k jejímuž zajištění byla vydána směnka, může se domáhati přímo na rukojmím zaplacení celého zbytku pohledávky s příslušenstvím také tehdy, nedostojí-li rukojmí do osmi dnů od vyzvání své povinnosti převzítí další směnečný závazek.

(4) S výhradou toho, co je ustanoveno v §§ 18 a 19, není dlužník zavázán platiti spoludlužníku nebo rukojmímu, který proti němu vede postih, více než splátky, které by byl zavázán platiti podle předcházejících ustanovení věřiteli.

Část IV.

Opatření v řízení exekucním a konkursním.

§ 24.

Uplatnění úlev podle předcházejících ustanovení není na překážku, že se pohledávka opírá o exekuční titul.

§ 25.

Prodej (dražba) věcí movitých a nemovitých, odložené v exekučních věcech proti nezaměstnaným podle zákona ze dne 22. února 1934, č. 34 Sb. z. a n., o dočasných opatřeních v exekucním a konkursním řízení proti nezaměstnaným, ve znění vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 260 Sb. z. a n., nebo podle vládního nařízení č. 142/1934 Sb. z. a n. ve znění vládního nařízení č. 258/1934 Sb. z. a n., odkládají se s právními následky podle uvedených ustanovení na dobu po 30. září 1936.

§ 26.

(1) Exekuce k vymožení pohledávek, pro které příslušejí dlužníku úlevy podle předcházejících ustanovení, budou na návrh dlužníka odloženy na dobu po 30. září 1936, dokud bude dlužník řádně plnit splátky s úroky, k nimž je zavázán. Nastane-li ztráta lhůt podle §§ 18 nebo 19, může věřitel navrhnouti, aby se v exekuci pokračovalo.

(2) Doba od podání návrhu na povolení exekuce až do dne, kdy nastala ztráta lhůt, nevčítá se do lhůt podle § 256 ex. ř. a čl. VI, § 6 zákona ze dne 19. ledna 1928, č. 23 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákonů o soudním řízení ve věcech občanských a o řízení exekucním, ve znění § 3 zákona ze dne 21. prosince 1932, č. 1 Sb. z. a n. z roku 1933, a podle § 368 zákona o přímých daních ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n.

§ 27.

Rozhodnutí o návrhu věřitele na prohlášení konkursu na jmění nezaměstnaného, odložená podle zákona č. 34/1934 Sb. z. a n., ve znění vládního nařízení č. 260/1934 Sb. z. a n., nebo podle vládního nařízení č. 142/1934 Sb. z. a n., ve znění vládního nařízení č. 258/1934 Sb. z. a n.

n., odkládají se s právními následky podle uvedených ustanovení na dobu po 30. září 1936.

§ 28.

(1) V exekučních věcech, které budou zahájeny proti nezaměstnaným po 1. lednu 1936, smí býti vykonán prodej (dražba) věcí movitých nebo nemovitých až po 31. březnu 1936.

(2) Totéž platí o exekučních věcech, které již byly proti nezaměstnaným zahájeny v den 1. ledna 1936. Prodeje (dražby) již nařízené na dobu před 31. březnem 1936 buďte odloženy.

(3) V téže době nemůže býti na návrh věřitele prohlášen konkurs na jmění nezaměstnaného.

(4) Ustanovení předcházejících odstavců neplatí o pohledávkách uvedených v § 17, odst. 1, písm. a) až c), e) a f).

(5) Ustanovení odstavce 1 a 2 se nevztahují na věci, které by za dobu, po kterou je výkon prodeje (dražby) odložen, podlely zkáze nebo znehodnocení.

(6) Do lhůt, jichž uplynutí je podle zákona pro věřitele spojeno s právní újmou, se nevčítá v případech uvedených v odstavci 1 a 2 doba od podání návrhu na povolení exekuce do dne, kdy bude nařízen prodej (dražba), k jehož výkonu skutečně došlo, a v případě odstavce 3 doba od podání návrhu na prohlášení konkursu do dne, kdy o něm bude rozhodnuto.

ČÁST V.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 29.

(1) Výhod tohoto nařízení mohou se dovolávat cizinci, pokud tu není zvláštní úprava mezinárodními smlouvami, jen za vzájemného poskytnutí výhod československým státním příslušníkům se strany státu, jehož příslušníkem je cizinec, a to v podstatě stejných s výhodami podle tohoto nařízení.

(2) Zda tato podmínka je splněna, osvědčí ministr spravedlnosti po dohodě se zúčastněnými ministry. Jeho prohlášení je závazné pro soudy i úřady a v případě pochybnosti je třeba vyžádati si je z povinnosti úřední.

§ 30.

Osoby, které se vůbec nebo převážně vyžívají hospodařením na zemědělských pozemcích vlastních, zpachtovaných nebo daných jim do

užívání (zemědělci), nemohou se dovolávat výhod podle tohoto nařízení.

§ 31.

(1) Právní jednání, listiny, jakož i knihovní podání a zápisy, kterými se podle tohoto nařízení upravují právní poměry mezi věřitelem a dlužníkem nebo mezi věřitelem a ručiteli a spoludlužníky dlužníka vzhledem k tomu, že věřitel u hlavního dlužníka nedosáhne úplného uspokojení své pohledávky, jsou osvobozeny od kolků a poplatků.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce se nevztahuje na směnky a na soudní řízení, vyjímajíc řízení knihovní.

§ 32.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1936; provedou je ministři spravedlnosti, financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dr. Krčmář v. r.

Dr. Dérer v. r.

Najman v. r.

Bechyně v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Machník v. r.

Nečas v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

252.

Vyhláška ministra financí ze dne 24. prosince 1935,

kterou se stanoví podmínky a míra náhrad a odměn při zápůjčkách (úvěrech).

Podle § 8, odst. 4 a § 17, odst. 3 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1935, č. 238 Sb. z. a n., kterým se stanoví nejvyšší přípustné úrokové sazby, ustanovují:

§ 1.

(1) Peněžní ústavy a peněžní podniky po rozumu § 2, odst. 1 vl. nař. č. 238/1935 Sb. z. a n. smějí při zápůjčkách (úvěrech) požadovati, dáti si slíbiti nebo přijmouti vedle úroku, přípustného podle tohoto nařízení, a poplatků, pokud je § 8, odst. 1 až 3 téhož nařízení připouští, jen: